

bereikte hem van de zijde van de kantonnementscommandant, overste Mussert (kon iemand die zo heette, wel betrouwbaar zijn?), de ene telefonische kreet om hulp na de andere. Een nieuwe poging om de verkeersbrug over de Oude Maas te heroveren, was er in het begin van de middag mislukt: was het de Groep Kil niet mogelijk, de Duitsers van de brug te verdrijven?

Ondanks een reeks verwarrende berichten die van het landen van Duitse parachutisten in Beijerland gewaagden (alles 'gezichtsbedrog'¹), had de commandant van de Groep Kil daar des ochtends al toe besloten maar het werd zeven uur 's avonds voor een versterkt bataljon (ca. duizend man) via het Wioldrechtse veer op het Eiland van Dordrecht aan land gezet werd. Het enige voordeel van dit oponthoud was, dat de chef-staf van de Groep tijdens het overvaren aan de troepen mededeling kon doen van het derde legerbericht van het opperbevel, 'o.m. inhoudende dat alle door de Duitsers bezette Nederlandse vliegvelden op één na waren heroverd . . . hetgeen met hoerogeroep werd begroet; het moreel van de troep was goed.'²

Dwars door de weilanden werd naar de autoweg Dordrecht-Moerdijk opgerukt. Geen Duitser te zien! Het werd donker. Bevel kwam van de commandant Groep Kil: doorstoten naar Dordrecht! De bataljonscommandant had een ander plan: doorstoten naar de verkeersbrug! Langs de oude straatweg die langs de autoweg loopt, zette het bataljon zich in beweging. Duitse mitrailleurs begonnen te ratelen. Het bataljon hield stil. Pikdonker was het. Waar zaten die Duitsers? Dat bleek bij het eerste morgenlicht: om half drie werd de voorste compagnie van het bataljon onverhoeds van twee kanten onder vuur genomen. De compagniescommandant en twintig andere militairen vielen dodelijk getroffen neer. 'Terug! Terug!' werd geroepen. De compagnie spatte uiteen: velen werden gevangen genomen; een handvol manschappen bereikte de hoofdmacht van het bataljon; anderen renden de velden in tot bij het Wioldrechtse veer en spoedig deed in Groep Kil het ontstellend bericht de ronde dat het gehele bataljon 'vernietigd' was.³

Intussen waren in de loop van 10 mei nog andere troepen naar Dordrecht gezonden.

's Morgens tegen zeven uur had, gelijk eerder vermeld, generaal Winkelman aan het gros van het IIIde legerkorps en aan het restant van de Lichte Divisie gelast, onmiddellijk uit Noord-Brabant achter de grote rivieren terug te gaan. De tocht van het IIIde legerkorps komt nog ter sprake, op die van de Lichte Divisie moeten wij hier ingaan.

¹ Nierstrasz: *Zuidfront Vesting Holland*, p. 43. ² A.v., p. 48. Hoogstwaarschijnlijk is van het tweede legerbericht gewag gemaakt en niet van het derde dat eerst omstreeks middernacht opgesteld werd. ³ A.v., p. 51.